## ॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ ॥

## ಅಧ್ಯಾಯ ಮುವತ್ತೆಳು

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಧನ್ಯ ಧನ್ಯ ಸಾಯಿಯ ಚರಿತ । ಧನ್ಯ ಅವರ ನಿತ್ಯಾಚರಿತ ।
ಕ್ರಿಯೆಯಾ ಅತಿ ಅದ್ಭುತ । ಸಂಪೂರ್ಣವರ್ಣಿಸಲು ಬಾರದಂತೆ ॥ 1

ಅಗಾಧ ಅವರ ಸಚ್ಚರಿತ । ಧನ್ಯ ಅವರ ಜೀವನ ವೃತ್ತ ।
ಧನ್ಯ ಧನ್ಯ ಆ ಅಪ್ರತಿಹತ । ಅಸಿಧಾರಾವ್ರತ ಅವರದು ॥ 2

ಒಮ್ಮೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದದಲಿ ಉನ್ಮತ್ತ । ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಿಜಬೋಧದಲಿ ತೃಪ್ತ ।
ಮಗುದೊಮ್ಮೆ ಎಲ್ಲ ಮಾಡಿಯೂ ಅಲಿಪ್ತ । ಹೀಗೆ ಅನಿಶ್ಚಿತ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ॥ 3

ಒಮ್ಮೆ ಸರ್ವಪ್ರವೃತ್ತಿ ಶೂನ್ಯರು । ಎಂದರಲ್ಲ ನಿದ್ರಾಸಂಪನ್ನರು ।
ನಿಜ ಸ್ವಾರ್ಥದಲಿ ಮನವ ನಿಲಿಸಿರುವರು । ನಿಜರೂಪದಲಿ ಎಚ್ಚರಾಗಿವರು ॥ 4

ಒಮ್ಮೆ ಸಾರದಂತೆ ಪ್ರಸನ್ನ । ಆದರೂ ದುರಂತ ನಿಗೂಢ ಗಹನ ।
ಯಾರಿಂದ ಈ ಅಗಾಧರೂಪದ ನಿರೂಪಣ । ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲಾದೀತು ॥ 5

ಪುರುಷರೊಡನೆ ಸಹೋದರರಂತೆ । ಸ್ತ್ರೀ ಅವರಿಗೆ ಸೋದರಿ, ಮಾತೆ ।
ಹೇ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯವ ಊರ್ಧ್ವರೇತ । ಯಾವಾಗಲೂ ಇದನೆಲ್ಲರು ॥ 6

ಇಂಥವನ ಸತ್ಸಂಗತಿಯಲಿ । ಯಾವ ಮತಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುದಿಲ್ಲಿ ।
ಅದೇ ಸ್ಥಿತಿ ಕೊನೆವರೆಗೆ ಉಳಿಯಲಿ । ಆ ಮರಣಾಂತವಾಗಿ ॥ 7

ಉದಂಡವಾಗಲಿ ಸೇವಾವೃತ್ತಿ । ಚರಣದಲಿರಲಿ ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಿ ।
ತನ್ನಾಮದಲಿ ಅಖಂಡ ಪ್ರೀತಿ । ಸರ್ವಭೂತಗಳಲ್ಲಿ ಭಗವಾದ್ಭಾವ ॥ 8

ನೋಡಿ ಅವನ ಒಂದೊಂದು ಕೃತಿಗಳು । ಅದರ ಹಿಂದಿನ ಕಾರಣ ಶೋಧಿಸತೊಡಗಲು
।ಸ್ವಸ್ಥ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುವರು ಏನು ತಿಳಿಯದಿರಲು । ಕೊನೆಯಲಿ ಮತಿ ಕುಂಠಿತವಾಗಿ ॥ 9

ಕೆಲವರು ಸ್ವರ್ಗ ಸೌಖ್ಯವ ಬಯಸುವವರು । ಸ್ವರ್ಗದ ಮಹಿತಿಯ ಬಣ್ಣಿಸುವರು ।
ಭೂಲೋಕವ ತುಚ್ಛವಾಗಿ ಗಣಿಸುವರವರು । ಇಲ್ಲಿ ಮರಣದ ಭಯವಿದೆ ಎಂಬರು ॥ 10

ಆದರೆ ಅವ್ಯಕ್ತದಿಂದ ಆಕಾರಕೆ ಬಂದು । ಅದಕೆ ಎನ್ನುವರು ವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯೆಂದು ।
ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಅವ್ಯಕ್ತದಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವದು । ಅದನ್ನೇ ಮೃತ್ಯು ಎಂದು ಕರೆಯುವರು॥ 11

ಅಧರ್ಮ ಅಜ್ಞಾನ ರಾಗದ್ವೇಷ । ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿವು ಮೃತ್ಯುಪಾಶ ।
ಇದರ ಉಲ್ಲಂಘನ ಮಾಡಲು ಅಶೇಷ । ಅವನಿಗೇ ಸ್ವರ್ಲೋಕದಲಿ ಪ್ರವೇಶ ॥ 12

ಸ್ವರ್ಗವೆಂಬುವುದಾದರೂ ಬೇರೆನಿರುವುದು । ವೈರಾಗ್ಯವೆಂಬುವುದೇ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವಿರುವುದು ।
ಮಾನಸ ದುಃಖವಿವರ್ಜಿತವಾದುದು । ವಿರಾಟ ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪವೇ ॥ 13

ಎಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ರೋಗಾದಿ ಭಯ । ಅರಿಯರು ವ್ಯಾಧಿ ದುಃಖಗಳ ಚಿಂತೆಯ ।
ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣರು ಕ್ಷುಧಾ ತೃಷಾಕುಲತೆಯ । ಮುಪ್ಪಿನ ಭೀತಿಯಿಂದ ವ್ಯಥಿತರಲ್ಲಿಲ್ಲ ॥ 14

ಎಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಮೃತ್ಯು ಭಯ । ಇಲ್ಲ ವಿಧಿ ನಿಷೇಧದ್ವಯ ।
ಜೀವರೆಲ್ಲ ಇರುವರು ನಿರ್ಭಯ । ಅದೇ ತಾನೇ ದಿವ್ಯ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥಿತಿ ॥ 15

ಯಾವದು ಆಬ್ರಹ್ಮಸ್ಥಾವರಾಂತವಾಗಿ । ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮಾಂತ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ।
ಇರುವದಾವುದು ನಾನಾತ್ವವಿರಹಿತವಾಗಿ । ಇದೇ ತತ್ವವು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ॥ 16

ಇರುವಾಗ ಸಂಸಾರ ಧರ್ಮವರ್ಜಿತವಾಗಿ । ಆದಾಗ ಉಪಾಧಿ ಸಮನ್ವಿತರಾಗಿ ।
ಅದೇ ಕಾಣುವದು ಅಬ್ರಹ್ಮವಾಗಿ । ಅವಿದ್ಯಾ ಮೋಹಿತ ಜೀವಕ್ಕೆ ॥ 17

ನನಗಿಂತ ಭಿನ್ನ ಆ ಪರಬ್ರಹ್ಮವಿರುವದು । ಅದು ನಾನಲ್ಲ ನಾ ಬೇರೆಯೇ ಎಂದು ।
ಯಾರಲ್ಲಿ ಈ ಭೇದ ಜ್ಞಾನವಿರುವದು । ಮರಣಾಧೀನನವನೆಂದಿಗೂ ॥ 18

ಜನನದ ಹಿಂದೆ ಇದೆ ಮರಣ । ಮರಣದ ಹಿಂದೆ ಮತ್ತೆ ಪುನರ್ಜನನ ।
ಇದು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಚಕ್ರ ಪರಿವರ್ತನ । ಚಿರಂತನವಾಗಿರುವದವಗೆ ॥ 19

ಯಜ್ಞತಪೋದಾನಗಳು ದುಷ್ಕರವೆಂದು । ಆಪಾದನೆ ಇರುವದು ಯಾರದು ।
ಆ ನಾರಾಯಣ ಪದವಿಹೀನವಾದದ್ದು । ಸ್ವರ್ಗಾಯತನ ಯಾತಕ್ಕೆ ॥ 20

ಕೇವಲ ವಿಷಯೋಪಭೋಗದ ಸ್ಥಾನ । ನಮಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ ಅಂಥ ಸ್ವರ್ಭುವನ ।
ಎಲ್ಲಿಲ್ಲ ಗೋವಿಂದ ನಾಮಸ್ಮರಣ । ಅಂದರಿಂದೇನು ಪ್ರಯೋಜನ ॥ 21

ಹೋಗಲು ಸ್ವರ್ಗ ಅಥವಾ ನರಕದೊಳಗೆ । ಅಂತರವಿಲ್ಲ ವಿಷಯೋಪಭೋಗದೊಳಗೆ ।
ನೋಡಿದರೆ ಗರ್ದಭ ಮತ್ತು ಇಂದ್ರರೊಳಗೆ । ಸುಖವೆಂಬದಿರುವದೊಂದೇ ॥ 22

ಇಂದ್ರ ಓಡಾಡುವದು ನಂದನವನದೊಳು । ಕತ್ತೆ ಹೊರಳಾಡುವದು ತಿಪ್ಪೆಯೊಳು ।
ಸುಖದ ತೂಕ ಒಂದೇ ಎರಡರೊಳು । ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಭೇದವಿಲ್ಲ ಎರಡರಲ್ಲಿ ॥ 23

ಎಲ್ಲಿಂದಾಗುವದು ಪುಣ್ಯಕ್ಷಯದಿಂದ ಪತನ । ಏತಕ್ಕೆ ಅದಕಾಗಿ ಮಾಡುವರು ಯತ್ನ ।
ಅದಕಿಂತ ಒಳ್ಳೆಯದು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಜನನ । ಮಹತ್ವದಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಭೂಲೋಕ ॥ 24

ಎಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪದಷ್ಟು ಆಯುಷ್ಯ ಪ್ರಮಾಣ । ಆ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕದ್ದಾದರೂ ಏನು ಹಿರಿತನ ।
ಅಲ್ಪಾಯುಷ್ಯವೇಕೆ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದ್ದೇ ಇರಲಿ ಜೀವನ । ಭೂಲೋಕದ ರೀತಿಯೇ ಬೇರೆ ॥25

ಇದ್ದಾಗ ಕ್ಷಣಭಂಗುರ ಆಯುಷ್ಯ ಪ್ರಮಾಣ । ಅಲ್ಲಿ ಕರ್ಮ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಒಂದೇ ಕ್ಷಣ ।
ಮಾಡಲದನೆಲ್ಲ ಈಶ್ವರಾರ್ಪಣ । ಅಭಯ ಸ್ಥಾನ ದೊರೆವುದವಗೆ ॥ 26

ಎಲ್ಲಿಲ್ಲ ಭಗವದ್ಭಕ್ತ ಜನ । ನಡೆಯದಲ್ಲಿ ಹರಿಗುರು ಕಥಾವರ್ಣನ ।
ಸಂಗೀತ ನೃತ್ಯ ಭಗವತ್ಪ್ರೂ ಜನ । ಆ ಸ್ಥಾನವೇನು ಪ್ರಯೋಜನ ॥ 27

ಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮೈಕತ್ವ ವಿಜ್ಞಾನ । ಆತ್ಯಂತಿಕ ನಿಃಶ್ರೇಯಸ ಸಾಧನ ।
ಅದಿರುವದು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕಿಂತ ಗಹನ । ಈ ಭೂಲೋಕವೇ ಸಾಧನವದಕೆ ॥ 28

ಕಾಯಾ ವಾಚಮನಗಳೊಡನೆ । ಮಾಡಲು ಪಂಚಪ್ರಾಣಗಳ ಸಮರ್ಪಣ ।
ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕವಾದ ಬುದ್ಧಿಯನೂ ಲೀನ । ಸರ್ವಸ್ವದಲಿ ಗುರುವಿನಾಧೀನ ಮಾಡಿ ॥ 29

ಈ ರೀತಿ ಸದ್ಗುರುವಿಗೆ ಶರಣಾಗತನಾಗಲು । ಭವಭಯದ ವಾರ್ತೆಯೇ ಉಳಿಯದೆಲ್ಲೂ
ಎಲ್ಲವನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವವನಿರಲು । ಪ್ರಪಂಚದ ಚಿಂತೆ ಏತಕೆ ॥ 30

ಅವಿದ್ಯೆಗೆ ಸ್ಥಾನವಿರುವಲ್ಲಿ । ಪುತ್ರ ಪಶು ಆದಿಗಳ ಪಾಶ ಅಲ್ಲಿ ।
ಸಂಸಾರದ ಚಿಂತೆ ಹಗಲಿರುಳುಗಳಲಿ । ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಸುವಿಚಾರವಿರದಲ್ಲಿ ॥ 31

ಅವಿದ್ಯೆಯೇ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೂಲ ಕಾರಣ । ಉಪಸ್ಥಾಪಿಸುವದು ನಾನಾತ್ವದ ಕಲ್ಪನೆಯನ ।
ಅದಕಾಗಿಯೇ ಮಾಡಬೇಕು ಸಂಪಾದನ । ಆಚಾರ್ಯಾಗಮ ಸಂಸ್ಕೃತ ಜ್ಞಾನ ॥ 32

ಆದಾಗ ಅವಿದ್ಯಾ ನಿವರ್ತನ । ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಉಳಿಯದು ನಾನಾತ್ವಜ್ಞಾನ ।
ತಪ್ಪುವದವನ ಜನ್ಮಮರಣ । ಏಕತ್ವ ವಿಜ್ಞಾನ ಮೂಲವಿದಕೆ ॥ 33

ಅತ್ಯಲ್ಪ ಭೇದದೃಷ್ಟಿ ಇರುವವ । ಆದರೂ ಜನ್ಮಮರಣಗಳಲಿ ತೊಳಲಾಡುವ ।
ಜನನ ಮತ್ತು ಮರಣಗಳ ನಡುವೆ ಅವ । ಓಡಾಡುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು ॥ 34

'ಶ್ರೇಯವೇ' ಯಾರ ವಿಷಯ । ಅದುವೇ ವಿದ್ಯೆ ನಿಃಸಂಶಯ ।
'ಪ್ರೇಯ'ವು ಯಾರ ವಿಷಯ । ಅವಿದ್ಯೆಯೆಂಬದು ಹೆಸರದಕೆ ॥ 35

ಮೃತ್ಯುವೆಂಬುದೇ ದೊಡ್ಡ ಭವ ಭಯ । ಅದರಿಂದಾಗಲೂ ನಿರ್ಭಯ ।
ದೃಢವಾಗಿ ಹಿಡಿಯಿರಿ ಗುರುಚರಣದ್ವಯ । ಅದ್ವಯ ಬುದ್ಧಿಯ ನೀಡುವರು ॥ 36

ಎಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯದರ ಅಭಿನಿವೇಶ । ಅಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಭಯಕೆ ಪ್ರವೇಶ ।
ಅದಕಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲ ಭವಭಯದ ಲವಲೇಶ । ಆ ನಿರ್ವಿಶೇಷ ಪದ ಸೇವಿಸಿರಿ ॥ 37

ಶುದ್ಧ ಪ್ರೇಮವನೇ ಮಲಯಾಗರವಾಗಿಸಿ । ಅವನ ಹಣೆಯಲಿ ಲೇಪಿಸಿ ।
ಭಾವಾರ್ಥ ಪೀತಾಂಬರವನುಡಿಸಿ । ಆಗ ವಿಶ್ವಂಭರನ ತೋರುವ ನಿಜಭಕ್ತರಿಗೆ ॥ 38

ದೃಢ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಸಿಂಹಾಸನ । ಅಷ್ಟಭಾವಮಂಡಿತ ಪೂರ್ಣ ।
ಆನಂದಾಶ್ರುಜಲದಿಂದ ಸ್ನಾನ । ಮಾಡಿಸಿದರೆ ತತ್ಕಾಲ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗುವ ॥ 39

ಭಕ್ತಿಯ ಮೇಖಲೆಯ ಕಟ್ಟುವದು । ಸರ್ವಸ್ವವನವನಿಗರ್ಪಿಸುವದು ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಿವಾಳಿಸುವದು । ಬಳಿಕ ಭಾವದಿಂದಾರತಿ ಬೆಳಗುವದು ॥ 40

ಪ್ರವಿಲಯವು ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯದ । ಆಗುವದು ಅಸ್ತಿತ್ವಾಶಯದಿಂದ ।
ಮಣ್ಣಿನ ಘಟಕೆ ಹೊಡೆದಾಗ ಹರಳಿನಿಂದ । ಅದರ ಆಕಾರ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳುವದು ॥ 41

ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಘಟದ ಅಸ್ತಿತ್ವದ್ದು । ಇಲ್ಲದಂತೆ ಆಗಲಾರದದು ।
ಅದರ ಒಡೆದ ತುಂಡುಗಳಿಂದೂ । ಘಟದ ಅನುವೃತ್ತಿ ಯಾಗುವದು ॥ 42

ಅದಕ್ಕೇ ಕಾರ್ಯದ್ದಾದಾಗವಿಲಯನ । ಆದಾಗಿರುವದು ಅಸ್ತಿತ್ವ ನಿಷ್ಠ ಚಿರಂತನ ।
ಅದಕೆ ಯಾರದೇ ದೇಹಾವಸಾನ । ಶೂನ್ಯತ್ವತದರ ಪರ್ಯವಸಾನವಲ್ಲ ॥ 43

ಕಾರಣದ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಕಾರ್ಯವಿರಲಾರದು ಅವ್ಯಕ್ತವೇ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದ್ದೊ ।
ಇರುವದದು ಸದ್ವೈವ ಸದನ್ವಿತ ಇದು । ಸುಪ್ರತೀತವಾಗಿದೆ ಸರ್ವತ್ರ 44

ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಯ ನ್ಯೂನಾಧಿಕ್ಯವನು । ಪರಂಪರೆಯೂ ತೋರಿಸುವದು ಇದನ್ನು ।
ಸ್ಥೂಲಕಾರಣ ಹೊಂದಲುವಿಲಯನವನು । ಅವನಿಷ್ಟವಾಗುವುದು ಸೂಕ್ಷ್ಮಕಾರಣ॥ 45

ಅದರದೂ ವಿಲಯನಾದಾಗ । ಅದಕಿಂತ ಸೂಕ್ಷವು ಉಳಿದಾಗ ।
ಮನ ಬುದ್ಧಿ-ಸಕಲೇಂದ್ರಿಗಳಾಗ । ಗ್ರಹಣದಲಿ ವಿಕಲತೆ ಹೊಂದುವುದು ॥ 46

ತಾತ್ಪರ್ಯ ಬುದ್ಧಿಯು ಎಲ್ಲಿ ಕುಂಠಿತವಾಗುವದು । ಅಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತ ಅಮೂರ್ತ ನಿಲ್ಲುವುದು ।
ಆದರದರ ಸದ್ಭಾವ ಮುಚ್ಚುವುದು । ಸದ್ ಮಾತ್ರ ಮಿನುಗುವುದು ಎಲ್ಲೆಡೆಗೆ ॥ 47

ಬುದ್ಧಿಯು ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಇರುವುದು ಆಶ್ರಯ । ಆದಕ್ಕೇ ಅದರದಾದಾಗ ವಿಲಯ ।
ಕೂಡಲೇ ಆಗುವುದು ಆತ್ಮೋದಯ । ಅಕ್ಷಯ ಪದವು ಕೈಗೆಟಕುವುದು ॥ 48

ಅವಿದ್ಯಾ,ಮಾಯಾ, ಕಾಮ ,ಕರ್ಮ । ಇವೇ ಮುಖ್ಯ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಧರ್ಮ ।
ಇವೆಲ್ಲದರದಾದಾಗ ಉಪರಮ । ಉಪಶಮವಾಗುವುದು ಬಂಧನದ್ದು ॥ 49

ಆಗಲು ಎಲ್ಲ ಬಂಧನನಾಶ । ಆತ್ಮವು ಪ್ರಕಟಿಸಿವುದು ಅಪ್ರಯಾಸ ।
ಮೇಘಗಳು ಸರಿಯುವುದೇ ಅವಕಾಶ । ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಕಾಶಿತನಾಗುವುದು ರವಿ ॥ 50

ಈ ಶರೀರವೇ ನಾನು, ಇದು ನನ್ನ ಧನ । ಇದಕೆ ದೃಢ ಹೆಸರು ದೇಹಾಭಿಮಾನ ।
ಇದೇ ಹೃದಯಗ್ರಂಥಿ ನಿಬಂಧನ । ದುಃಖಾಧಿವೇಶನ ಮಾಯೆಯದು ॥ 51

ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ದೇಹವು ಶಾಂತವಾದರೆ । ಕರ್ಮಬೀಜದಿಂದ ದೇಹಾಂತರ ಲಭಿಸಿದರೆ ।
ಆ ಬೀಜವು ನಿಃಶೇಷವಾಗಿ ದಹಿಸಿದರೆ । ಪುನರ್ಜನ್ಮವು ತಪ್ಪಿದಲ್ಲ ॥ 52

ಮತ್ತೇ ಆ ಬೀಜದಿಂದ ವೃಕ್ಷವಾಗುವುದು । ವಾಸನಾ ಬೀಜದಿಂದ ದೇಹಾಂತರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವದು ।
ಹೀಗೆ ಈ ಚಕ್ರ ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದು । ವಾಸನೆ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವವರೆಗೆ ॥ 53

ಯಾವಾಗ ಕಾಮಗಳ ಸಮೂಳ ವಿನಾಶ । ಆಗುವುದು ಆಗ ಹೃದಯಗ್ರಂಥಿ ನಿರಾಸ ।
ಆಗ ಅಮರನಾಗುವ ಮರ್ತ್ಯ ಮನುಷ್ಯ । ಇದೇ ವೇದಾಂತಿಗಳ ಉಪದೇಶ ॥ 54

ಧರ್ಮಾಧರ್ಮವಿಹಿತ ಸ್ಥಿತಿಯದು । ಅದಕೆ ಹೆಸರು 'ವಿರಜಾ'ಎಂದು ।
ಅವಿದ್ಯಾಕಾಮ ನಿರ್ಮೂಲನ ಮಾಡುವಂಥದ್ದು । ಅಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಮೃತ್ಯು ಭಯವಿರದು ॥ 55

ವಾಸನೆಗಳ ಪರಿತ್ಯಾಗ । ಅದೇ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದದ ಯೋಗ ।
'ನಿರಾಲೇಖ್ಯ' ವದಕೆ ಶಬ್ದ ಪ್ರಯೋಗ । 'ಅನಿವಾರ್ಚ್ಯಕ್ಕೆ' ವಾಚಾವಿನಿಯೋಗವಿದು ॥ 56

ಅದಾಗ ಪರಬ್ರಹ್ಮಾಸಂವಿತ್ತಿ । ಅದೇ ಸಕಲಾನಿಷ್ಟನಿವೃತ್ತಿ ।
ಅದೇ ಮನೇಪಿತ ಇಷ್ಟ ಪ್ರಾಪ್ತಿ । ಶೃತಿ ಸ್ಮತಿಗಳಲಿ ಪ್ರಮಾಣವು ॥ 57

'ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಪೋತಿ ಪರಂ' । ಇದೇ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಸಾಧ್ಯ ಚರಮ ।
ಇದಕಿಂತ ಬೇರೆಯಾವುದು ಪರಮ । 'ತರತಿ ಶೋಕಮಾತ್ಮವಿತ್' ॥ 58

ತಮೋಮೂಲವಾದ ಸಂಸಾರಾರ್ಣವ । ಹೊಂದಲದರ ಆಚೆದಡವ ।
ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವೇ ಉತ್ತಮ ಉಪಾಯನ । ಸಕಲ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಸಾಧನ ॥ 59

ಪೂರ್ಣ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ಧೀರ । ಅದೇ ಪ್ರಕ್ಯಕ್ಷ ಉಮಾ ಮಹೇಶ್ವರ ।
ಶಿರದಲಿರದವನ ಕೃಪಾಕರ । ಹೃದಯಸ್ಥ ವಿಶ್ವಾಂಭರಸಿಗಲಾರನು ॥ 60

ಸಾಯಿನಾಥಗುರುಮರ್ಯರ ಮಾತಿದು । ಅಮೋಘವಚನ ಅವರದು ।
ನಿಷ್ಠೆಯ ಅಲ್ಪ ಧೈರ್ಯಬೇಕೆಂದು । ಅದರಿಂದ ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯಪಡೆಯುವಿರಿ ॥ 61

ದೃಶ್ಯವೆಲ್ಲ ಅಸತ್ತೆಂದು । ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಲೆಬೇಕಾಗುವುದು ।
ಸ್ವಪ್ನದರ್ಶನ ಅಥವಾ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದರ್ಶನವಾಗುವುದು । ಎಲ್ಲವೂ ಅದೃಶ್ಯ ಪ್ರಭೋದ ॥ 62

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಓಟ । ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಆತ್ಮದ ಒಡನಾಟ ।
ಆದರೇ ಇದರಲ್ಲಿ ಸದಸತ್ । ಅದು ತತ್ವ, ಅದು ಆತ್ಮ ॥ 63

ಸದಸದಾದಿ ಪ್ರತ್ಯಯವರ್ಜಿತ । ಅಲಿಂಗಸರ್ವವಿಶೇಷರಹಿತ ।
ಅದೇ ಶಬ್ದಶಬ್ದಾಂತರ ವರ್ಣಿತ । ಅದೇ ಸರ್ವಗತ ಗುರು ರೂಪ ॥ 64

ಆತ್ಮವು ಸರ್ವವಿಶೇಷರಹಿತ । ಜರಾಜನ್ಮಮರಣಾತೀತ ।
ಅದು ಪುರಾಣ ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತ । ಅಪಕ್ಷಯವರ್ಜಿತಸರ್ವದಾ ॥ 65

ಇದು ಅಜನಿತ್ಯ ಪುರಾತನ । ಸರ್ವಗತವಿರುನಂತೆ ಗಗನ ।
ಅನಾದಿ ಮತ್ತು ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನ । ಬುದ್ಧಿಶೂನ್ಯ ಕ್ರಿಯಾಹೀನ ॥ 66

ಯಾವುದು ಅಶಬ್ದ ಮತ್ತು ಅರೂಪ । ಅನಾದಿ ಅನಂತ ಮತ್ತು ಅಮೂಪ ।
ಅವ್ಯಯ ಅಗಂಧ ಮತ್ತು ಅಲೇಪ । ಅದರ ಸ್ವರೂಪವನಾರು ವರ್ಣಿಸಬಲ್ಲರು ॥ 67

ಆದರೂ ಕಾಣದಂಥ ಈ ನಿರ್ಗುಣವನು । ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೂ ಅದನು ।
ಜ್ಞಾನದಿಂದ ದೂರಮಾಡಿ ಅಜ್ಞಾನವನು । ಆದರೆ ಎಂದೂ ಎನದಿರಿ ಅದನು ಶೂನ್ಯವೆಂದು ॥ 68

ಆ ಪರಮಹಂಸ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂಥದು । ಶ್ರೀ ಸಾಯಿಯ ನಿಜಸಂಪತ್ತದು ।
ನೋಡ ನೋಡುತ ಕಾಲವು ಅಪಹರಿಸಿದ್ದು । ಮತ್ತದು ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದೆ ॥ 69

ಧನಸುತ ದಾರಾಸಕ್ತ ಭಕ್ತ । ಹೊಗಲಿ ಬಿಡಿ ಅಂಥವರ ಮಾತ ।
ದರ್ಶನಕೆ ಬರುತಿದ್ದರು ಯೋಗಿ ವಿರಕ್ತ । ಆಸಕ್ತರಾಗಿರುತಿದ್ದರು ಪದಕಮಲದಲಿ ॥70

ಕಾಮ ಕರ್ಮಗಳಾದಿ ಬಂಧ ವಿಮುಕ್ತ । ಸರ್ವೈಶಣಗಳಿಂದ ವಿನಿರ್ಮುಕ್ತ।
ದೇಹಾಗೇಹಾದಿಗಳ ವಿಷಯದಿ ವಿರಕ್ತ । ಆ ಭಕ್ತನೇ ಧನ್ಯ ಜಗದಲಿ ॥ 71

ಸಾಯಿ ದೃಷ್ಟಿಯ ವಿಷಯ ಯಾರಿಗೆ । ವಸ್ತು ಭೇದ ಕಾಣುವುದೇ ಅವರಿಗೆ ।
ಸಾಯಿಯ ಹೊರತಾಗಿದೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆ । ತೆರವಾದ ಸ್ಥಳವೇ ಇಲ್ಲ ಎಲ್ಲೂ ॥ 72

ಮನದಲಿ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿಯ ನಾಮ । ಹೃದಯದಲಿ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿಯ ಪ್ರೇಮ ।
ಅಂಥವಗೆ ನಿತ್ಯ ಆರಾಮ ಕ್ಷೇಮ । ಸಾಯಿಯೇ ರಕ್ಷಿಸುವವನು ॥ 73

ಅದೇ ಗತಿ ಶ್ರವಣಗಳದೂ । ಸಾಯಿಯ ಹೊರತು ಶಬ್ದವಿರದು ।
ಸಾಯಿ ಪರಿಮಳ ನಾಸಿಕವ ತುಂಬಿರುವುದು । ರಸನೆ ಸಾಯಿ ರಸ ಸ್ರವಿಸುವುದು ॥74

ಸುಖಕ್ಕಿಂತ ಸುಖಮವಾದುದು । ಸಾಯಿಯ ಸುಹಾಸ್ಯ ಮುಖ ವಿರುವುದು ।
ಧನ್ಯ ಭಾಗ್ಯ ಅವನದು । ಯಾವನು ಶಬ್ದಪಿಯೂಷ ಸೇವಿಸಿದ ॥ 75

ಕಲ್ಯಾಣದಿದ್ದು ನಿಧಾನ । ಸುಖಜಾತಿಯ ಜನ್ಮಸ್ಥಾನ ।
ಸದಾ ಅಂತರದಿ ಸಾವಧಾನ । ಸದಸದ್ವಿವೇಕ ವೈರಾಗ್ಯವಂತ ॥ 76

ಹಾಲು ಕರುವಿಗೆ ಸಾಕಾಗಿದ್ದರೂ । ತಾಯಿಯ ಬಿಟ್ಟು ದೂರಸರಿಯದದು ಆದರೂ ।
ಹಾಗೆ ಕಟ್ಟಬೇಕು ಈ ಮನವನ್ನಾದರೂ । ಗುರು ಚರಣವೆಂಬ ದವಣಿಗೆ ॥ 77

ಪಡೆಯಲು ಗುರು ಕೃಪಾನುರಾಗವನು । ವಂದಿಸಬೇಕು ತತ್‌ಪದಪರಾಗವನು ।
ನೀಡಲು ಹಿತ ಬೋಧದಿಂದ ಎಚ್ಚರವನು । ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಅನುಭವತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಿ ॥ 78

ಯಥೇಚ್ಛ ರಮಿಸಲು ಇಂದ್ರಿಯಾರ್ಥದಲಿ । ಸಾಯಿ ಪ್ರೇಮವಿರಲಿ ಹೃದಯದಲಿ ।
ಅದೇ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದು ಕೊನೆಯಲಿ । ಸ್ವಾರ್ಥಪರಮಾರ್ಥಗಳೆರಡರಲ್ಲೂ ॥ 79

ಮಂತ್ರ ಸಿದ್ಧಿಯಿಂದ ಮಂತ್ರಿಸಿದ ಅಂಜನ । ಕಾಲು ಮುಂದಾಗಿ ಜನಿಸಿದನಗೆ ತೋರವುದು ಭೂಮಿಗತಧನ ।
ಹಾಗೆಯೇ ಗುರುಪದಧೂಸರ ನಯನ । ಜ್ಞಾನ ವಿಜ್ಞಾನಗಳನರಿಯುವುದು ॥ 80

ಸಿದ್ಧರಲ್ಲಿರುವ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲ । ಅವೇ ಸಾಧಕನ ಸಾಧನೆಗಳೆಲ್ಲ ।
ದೀರ್ಘ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದವುಗಳ ಸಾಧಿಸಲು । ಸೂಜ್ಞರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿ ॥ 81

ಹಾಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಘೃತ । ಅದಕೆ ಹೆಪ್ಪು ಹಚ್ಚದ ಹೊರತ ।
ಸಿಗಲಾರದು ಮಜ್ಜಿಗೆ ಅಥವಾನವನೀತ । ಅದಕ್ಕೂ ಸಂಸ್ಕಾರ ಬೇಕಾಗುವುದು ॥ 82

ಮಜ್ಜಿಗೆ ಕಡೆದ ಹೊರತು । ಬೆಣ್ಣೆ ಹೇಗೆ ಆದೀತು ।
ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕಾಯಿಸದ ಹೊರತು । ಸ್ವಾದಿಷ್ಟ ತುಪ್ಪವು ಲಭಿಸದು ॥ 83

ಬೇಕು ಸಂಸ್ಕಾರ ಬಲವತ್ತತೆ । ಪೂರ್ವಾಭ್ಯಾಸದ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ ।
ಅಭ್ಯಾಸದ ಹೊರತ್ತಿಲ್ಲ ಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧತೆ । ಅದಿಲ್ಲದೆ ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದುರ್ಗಮವು ॥ 84

ನಿರ್ಮಲವಾದಾಗ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ । ಅದರಿಂದಲೇ ಆಗುವುದು ಆತ್ಮ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ।
ಕೈಗೆಟಕುವವರೆಗೆ ಸ್ವರೂಪಸ್ಥಿತಿ । ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿಯ ಬಿಡಬಾರದು ॥ 85

ಬೇಕು ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿಯ ಅಡಿಗಲ್ಲು । ಆತ್ಮ ಜ್ಞಾನದ ಮಂದಿರ ಮೇಲೇಳಲು ।
ನಾಲ್ಕೂ ಮುಕ್ತಿಗಳ ಕಳಸ ಹೊಳೆಯಲು । ವಿರಕ್ತಿಯ ಧ್ವಜ ಹಾರಾಡಲು ॥ 86

ಹಗಲಿರುಳು ರೊಜ್ಜಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಳಾಡುವವು । ಶ್ವಾನಸೂಕರಗಳು ಹೊಲಸುತಿನ್ನುವವು ।
ವಿಷಯ ಭೋಗವನವೂ ಭೋಗಿಸುವವು । ನರ ದೇಹದ ಮಹತಿಯಾ ಅಷ್ಟೇಯಾ ? ॥ 87

ಯಾವುದರಿಂದಾಗುವದು ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿ । ಯಾವುದರಿಂದ ಅಖಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಸಿದ್ಧಿ ।
ಆ ಸ್ವಧರ್ಮಾಚರಣದಿ । ನರ ದೇಹದಲೀ ತಪಸಾಧಿಸುವುದು ॥ 88

ಸಾಧು ಸೇವೆಯು ಮುಕ್ತಿಯ ಆಗುರ । ಸ್ತ್ರೈಣಸಂಗ ನರಕದ್ವಾರ ।
ಇದು ಪೂಜ್ಯ ಹಿರಿಯರ ಉದ್ಗಾರ । ಸರ್ವಾಥಾ ವಿಚಾರವು ॥ 89

ಸದಾಸದಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನ । ದೇಹ ನಿರ್ವಾಹಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ನ ।
ಗೃಹದಾರಾದಿ ಸ್ಪೃಹಾಶೂನ್ಯ । ಹೀಗಿರುವವನೇ ಸಾಧು ಧನ್ಯ ॥ 90

ಅನಿಮೇಷ ಸಾಯಿಯ ಚಿಂತಿಸುವವರು । ಪ್ರಚೀತಿಯ ವಿಸ್ಮಯವ ಕಾಣುವರು ।
ಸ್ವತಃ ಸಾಯಿ ಅವರನ್ನು ನೆನೆವರು । ಅವರ ಉಪಕಾರ ಮನ್ನಿಸಿ ॥ 91

ನಾಮ ಸ್ಮರಣದ ಮಹತಿ ಘನವಾದುದು । ಗುರುವೇ ಭಕ್ತಸ್ಮರಣ ಮಾಡುವದು ।
ಧ್ಯಾನಿಸುವವನು ಧ್ಯೇಯ ಸ್ಥಿತಿಯ ಹೊಂದುವುದು । ಪೂರ್ಣವಿಸ್ಮೃತಿ ಪರಸ್ಪರರಿಗೆ ॥92

"ನೀವು ಮಾಡುವುದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತು । ನನಗೆ ಹಗಲಿರುಳು ನಿಮ್ಮ ನೆನೆವುದು ಗೊತ್ತು" ।
ಹೀಗೆ ಬಾಬಾರ ಮಮತೆಯ ಮಾತು । ಜನರ ಸ್ಮರಣೆಯಲಿದಿರಬಹುದು ॥ 93

ಬೇಕಿಲ್ಲ ನಮಗೆ ಜ್ಞಾನಕಥೆ । ಸಾಕು ಇದೊಂದೆ ಸಾಯಿಯಗಾಥೆ ।
ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳಿರಲಿ ಎಷ್ಟೇ । ಸಂಕಟದಲಿ ರಕ್ಷಕನಿವ ನಮಗೆ ॥ 94

ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಲಾಗದಿದ್ದರೂ । ಇದರಲ್ಲಿಯ ಗುರುಭಕ್ತಿಯ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನವರು ।
ನಿತ್ಯ ನೇಮದಿಂದ ಕೇಳಿದರೂ । ಸಾಕು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ॥ 95

ದಿನದ ಯಾವುದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ । ನಿತ್ಯ ಈ ಚರಿತೆಯನೋದಲಲ್ಲಿ ।
ಶ್ರೀ ಹರಿ ನಿಜಗುರುವಿನ ಜೊತೆಯಲಿ । ಭಾವಿಕರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗುವ ॥ 96

ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಅಖಂಡ ಮನೆಯಲಿರುವಳು । ನಿರಂತರವಾಗಿ ಇದನೋದುತಿರಲು ।
ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ಸಪ್ತಾಹವಾದರೂ ಮಾಡಲು । ಅವರ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ದೂರವಾಗುವುದು ॥ 97

ಎನ್ನದಿರಿ ಹೇಳುವೆನು ನಾನು ಇದನು । ನನ್ನ ಮುಖದಿಂದ ಇದನು ಸಾಯಿಯೇ ನುಡಿಹನು ।
ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಕಲ್ಪನೆಯನು । ಮನವ ಸಂಶಯದಿ ಮುಳುಗುವಂಥದನು ॥ 98

ಅವನಿರುವ ಸಕಲ ಸದ್ಗುಣಮಣಿ । ಸಾಯಿ ನಿಜಭಕ್ತ ಕೈವಲ್ಯದಾನಿ ।
ಕಲಿಮಲದಹಿಸುವಂಥ ಕಥೆಯನು । ಕೇಳಬೇಕು ಶ್ರೋತೃಗಳು ॥ 99

ಇಂಥ ಸಂತಕಥೆಯ ಮುಂದೆ । ಸ್ವರ್ಗ ಸೌಖ್ಯವಾದರೂ ಏನಿದೆ ।
ಯಾರು ತಿರುಗಿ ನೋಡವರು ಅದರೆಡೆ । ಇಲ್ಲಿದ್ದ ಸತ್ಕಥನವನು ಬಿಟ್ಟು ॥ 100

ಸುಖ ದುಃಖಗಳಿವು ಚಿತ್ತದ ವಿಕಾರ । ಸತ್ಸಂಗವು ಸರ್ವದಾ ನಿರ್ವಿಕಾರ ।
ಮಾಡುವುದು ಚಿತ್ತವ ನಿರ್ವಿಕಾರ । ಸುಖದುಃಖಕ್ಕೆ ಎಡೆಇಲ್ಲದಂತೆ ॥ 101

ಏಕಾಂತದಲಿ ಸುಖ ವಿರಕ್ತನಿಗೆ । ಅಥವಾ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುವಾಗ ಭಕ್ತನಿಗೆ ।
ಇಂದ್ರನಿರಲಿ ಅಥವಾ ಇರಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗೇ । ಕಲ್ಪಾಂತದಲಾಸುಖ ಅವರಿಗಿರದು ॥ 102

ಪ್ರಾರಬ್ಧಭೋಗವು ಬಲವತ್ತರ । ಬುದ್ಧಿಯಾಗುವುದು ಕರ್ಮಾನುಸಾರ ।
ಆದರೆ ಈ ನೇಮನೇಮಾಂತರ । ತತ್ಪರ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಇರದಿದು ॥ 103

ಭಗೀರಥ ಯತ್ನದಿಂದೂ । ಪ್ರಾರಬ್ಧಭೋಗ ತಪ್ಪದು ।
ಅವಶ್ಯ ಭಾವಿತ್ವದ ಯೋಗವಿದ್ದು । ಅದರ ವಿಯೋಗ ಅವಶ್ಯ ॥ 104

ಅವಾಂಛಿತ ದುಃಖಗಳು ಬರುವ ಹಾಗೆ । ಅಕಲ್ಪಿತ ಸುಖವೂ ಅದರ ಹಾಗೇ ।
ಇದು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದಿರುವದು ಸಂತರಿಗೆ । ದೇಹ ಪ್ರಾರಬ್ಧದ ಈ ರೀತಿ ॥ 105

ಅಖಂಡವಾಗಿ ಅವನ ನಾಮಾವರ್ತನ । ಇದೇ ನಮಗೆ ಜಪ ತಪದಾನ ।
ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಶಿರಡೀ ಪ್ರಯಾಣ । ಇದೇ ತೀರ್ಥಾಟನೆ ನಮಗೆ ॥ 106

ಸಾಯಿ ಸಾಯಿ ಇತಿ ನಾಮಸ್ಮರಣ । ಇದೇ ಮಂತ್ರದ ಅನುಷ್ಠಾನ ।
ಅದೇ ಧ್ಯಾನ ಇದೇ ಪುರಶ್ಚರಣ । ಅನನ್ಯ ಶರಣಾಗಬೇಕವನಿಗೆ ॥ 107

ನಿಷ್ಕಪಟ ಪ್ರೇಮಾನುಸಂಧಾನ । ಇಷ್ಟೇ ನಿಜದಲಿ ಅವನ ಪೂಜನ ।
ಬಳಿಕ ಅಂತರದಲೇ ಪಡೆಯಿರಿ ಅನುಭವವನ । ಅತರ್ಕ್ಯಲೀಲೆ ಅವನದು ॥ 108

ಸಾಕಿನ್ನು ಈ ಕಬ್ಬಿನಗಾಣ । ನಾವು ಪಡೆಯಬೇಕು ಬೇಗ ಬೆಲ್ಲವನ ।
ಪೂರ್ವ ಸೂಚಿತವಾದ ರಸಭರಿತ ಕಥೆಯನು । ಕೇಳಲೆಲ್ಲರೂ ಉತ್ಸುಕರಿಹರು ॥ 109

ಹೀಗಿರುವುದು ಶ್ರೋತೃವೃಂದದ ಭಾವ । ತಿಳಿದು ಸೂಚಿತ ಕಥೆಯ ಸ್ವಭಾವ ।
ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ ಈ ಗ್ರಂಥ ಗೌರವ । ಅವಧಾನ ಸೌಷ್ಠವವನುಳಿಸಲು ॥ 110

ಕಾವ್ಯ ಪದಬಂಧ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ । ತಿಳಿಯೆನು ನಾಮಂದಮತಿ ।
ಕೈಯಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕಣಿಕೆ ಇತ್ತು ಈ ರೀತಿ । ಸಾಯಿ ಬರೆಯಿದಸಿಂತೆ ಬರೆವೆ ॥ 111

ಸಾಯಿಯೇ ಬುದ್ಧಿದಾತನಿರದಿದ್ದಲ್ಲಿ । ಈ ಚರಿತ್ರೆಯ ಬರೆಯುತಿದ್ದೆ ನಾನೆಲ್ಲಿ ।
ಅವನ ಕಥೆಯ ಅವನೇ ಹೇಳಿ । ಬರೆಯಿಸುವವನೂ ಅವನೇ ॥ 112

ಇರಲಿನ್ನು ಕಥಾನು ಸಂಧಾನ । ಚಾವಡೀ ಹಂಡೀ ಪ್ರಸಾದ ಕಥನ ।
ಮಾಡುವನೆಂದು ಕೊಟ್ಟಿರುವೆ ಆಶ್ವಾಸನ । ಆ ಕಥೆಯನೀಗ ಕೇಳಿರಿ ॥ 113

ಮತ್ತೇ ಇರುವಂಥದ್ದು ತದಂಗಭೂತವಾಗೇ । ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಬಂದರೆ ನೆನಪಿಗೆ ।
ಅವುಗಳನ್ನೂ ಹೇಳುವೆ ಕೇಳುಗರಿಗೆ । ಅವುಗಳ ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ಆಲಿಸಿರಿ ॥ 114

ಧನ್ಯ ಸಾಯಿ ಕತೆಗಳ ಸುಶ್ರಾವ್ಯ । ಧನ್ಯ ಅವುಗಳ ಶ್ರವಣ ಪ್ರಭಾವ ।
ಮನದಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದು ನಿಜ ಸ್ವಭಾವ । ಸಾಯಿ ಪದದಿ ಸದ್ಭಾವ ಬೆಳೆಯುವದು ॥115

ಇನ್ನು ಮೊದಲು ಚಾವಡಿಯ ವರ್ಣನ । ಮಾಡುವೆನು ಸಮಾರಂಭದ ದಿಗ್ದರ್ಶನ ।
ಬಾಬಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ದಿನ ಬಿಟ್ಟು ದಿನ ಶಯನ । ಚಾವಡಿಯಲಿ ನಿಯಮದಿಂದ ॥ 116

ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಮಶೀದಿಯಲಿ । ಎರಡನೆಯದನು ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ।
ಬಾಬಾರಕ್ರಮ ಈ ರೀತಿಯಲಿ । ಸಮಾಧಿಯವರೆಗೂ ನಡೆದಿತ್ತು ॥ 117

ಮುಂದೆ ಸನ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ನೂರ ಒಂಭತ್ತು । ಡಿಸೆಂಬರ ತಿಂಗಳು ತಾರೀಖು ಹತ್ತು ।
ಅಂದಿನಿಂದ ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ಸುರುವಾಯಿತು । ಬಾಬಾರ ಅರ್ಚನ ಭಜನ ಮತ್ತು ಪೂಜನ ॥118

ಆ ಚಾವಡಿಯ ಸಮಾರಂಭವನು । ಯಥಾಮತಿ ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸುವೆನು ।
ಸಾಯಿಯೇ ಇತ್ತು ಉತ್ಸಾಹವನು । ಕೊನೆಮುಟ್ಟಿಸುವನು ವಿಶ್ವಂಭರ ॥ 119

ಚಾವಡಿಗೆ ಹೋಗುವ ರಾತ್ರಿಯಂದು । ಭಜನ ಮಂಡಲಿ ಮಶೀದಿಗೆ ಬಂದು ।
ಭಜನೆ ಗಂಟೆಗಳೆರಡು । ಮಂಟಪದಲಿ ನಡೆಯುತಿತ್ತು ॥ 120

ಹಿಂದೆ ರಥ ಶೋಭಾಯಮಾನ । ಬಲಗಡೆಗೆ ತುಲಸಿವೃಂದಾವನ ।
ಎದುರಿಗೆ ಬಾಬಾ ಸ್ಥಾನಾಪನ್ನ । ಮಧ್ಯೆ ಭಜನೆ ಮಾಡುವ ಭಕ್ತರು ॥ 121

ಹರಿಭಜನೆಯಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇದ್ದವರ । ಅಂಥ ಭಕ್ತನರ ನಾರಿಯರ ।
ಜೊತೆಗೂಡಿಕೊಂಡು ಸಭಾಮಂಡಪದಲಿ ಸತ್ವರ । ಭಜನತತ್ಪರರಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು ॥ 122

ಕೆಲವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಟಾಳ । ಕೆಲವರು ಚಿಪಳಿಯಿಂದ ಕರತಾಳ ।
ಕೆಲವರು ಮೃದಂಗ ಖಂಜರಿಗಳ । ಬಾರಿಸುತ ಭಜನ ಆರಂಭಿಸುವರು ॥ 123

ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರು ಚುಂಬಕ ಮಣಿಯಂತಿದ್ದು । ಜಡಲೋಹದಂತಿರುವ ಭಕ್ತರನ್ನು ಎಳೆದು ।
ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆ ತಮ್ಮ ಚರಣಕೆ ತಂದು । ತೊಡಗಿಸುವರಲ್ಲಿ ನಿಜಸತ್ತೆಯ ಆಕರ್ಷಣೆಯಿಂದ ॥ 124

ಅಂಗಳದಿ ದೀವಟಿಗೆ ಹಚ್ಚುವರು ಕೆಲವರು । ಅಲ್ಲಿಯೇ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಶೃಂಗರಿಸುವರು ।
ವೇತ್ರ, ಪಾಣಿಗಳು ಜಯಘೋಷ ಮಾಡುವರು । ಸ್ವಾರದಲಿ ಸಜ್ಜಾಗಿ ನಿಂತು ॥ 125

ದಾರಿಯ ಮೇಲೆ ಮಖರ ತೋರಣಗಳು । ಅಂಬರದಿ ಹಾರಾಡುವವು ನಿಶಾನಿಗಳು ।
ನೂತನ ವಸ್ತ್ರ ಆಭರಣಗಳು । ಧರಿಸಿ ಬಾಲಕರು ಶೋಭಿಸುವರು ॥ 126

ಮಶೀದಿಯ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲು । ಉರಿಸುವರು ಬಹಳ ದೀಪದ ಸಾಲು ।
ಶಾಮಕರ್ಣಕುದುರೆ ದ್ವಾರದೊಳು । ಪೂರ್ಣಶೃಂಗರಿಸಿದ್ದು ನಿಂತಿರುವುದು ॥ 127

ತಾತ್ಯಾಪಾಟೀಲ ಬರುವವರು ಅಷ್ಟರಲಿ । ಜನರ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಜೊತೆಯಲಿ ।
ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುವರು ಬಾಬಾರ ಹತ್ತಿರದಲಿ । ಬಾಬಾರೊಡನೆ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ದರಾಗಿ ॥ 128

ಬಾಬಾ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರೂ । ಬರುವವರೆಗೆ ತಾತ್ಯಾ ಪಾಟೀಲರು ।
ಕುಳಿತಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರವರು । ತಾತ್ಯಾರ ದಾರಿಯ ಕಾಯುತ ॥ 129

ಕಂಕುಳಲಿಕ್ಕೈ ಇರಿಸಿ । ತಾತ್ಯಾ ಪಾಟೀಲ ಬಾಬಾರನೆಬ್ಬಿಸಿ ।
ಆಗಲೇ ಬಾಬಾ ಅವರನುಸರಿಸಿ । ಅಲ್ಲಿಂದ ಚಾವಡಿಗೆ ಹೊರಡುವರು ॥ 130

ತಾತ್ಯಾಬಾಬಾರ ಕರೆವರು ಮಾಮಾ ಎಂದು । ಅವರವರ ಪ್ರೀತಿ ಈ ರೀತಿ ಪರಸ್ಪರರದು ।
ಹೀಗೆ ಆಪ್ತಧರ್ಮ ಅವರಿಬ್ಬರದು । ಉಪಮೆಯಿಲ್ಲದಂಥದು ॥ 131

ನಿತ್ಯದ ಕಫನಿಯ ಹಾಕಿಕೊಂಡು । ಕಾಷ್ಠವನು ಬಗಲಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ।
ತಂಬಾಕು ಚಿಲುಮೆಗಳ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು । ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ॥ 132

ಹೀಗೆ ಸಿದ್ಧರಾದಾಗ ಸಾಯಿಯವರು । ತಾತ್ಯಾ ಮೈಮೇಲೆ ಹೊದಿಸುವರು ।
ಜರದಂಚಿನ ಶೆಲ್ಲೆಯ ಸುಂದರ । ತಲೆಯ ಮೇಲದ ಸರಿ ಮಾಡಿ ॥ 133

ಬಳಿಕ ಬಾಬಾ ಹಿಂದಿನ ಗೋಡೆಯ ಬಳಿಗೆ । ಬಿದ್ದ ಉರುವಲದ ಹೊರಗೆ ।
ಬಲಗಾಲ ಬೆರಳ ತುದಿಗೆ । ಆಡಿಸುವರಲ್ಲಿ ಕ್ಷಣವೊಂದು ॥ 134

ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು । ಬೀಸಿ ತಮ್ಮ ಬಲಗೈಯನ್ನು ।
ಸಾಯಿ ಮೊದಲು ನಂದಿಸಿ ಅದನು । ಬಳಿಕ ಚಾವಡಿಗೆ ಹೊರಡುವರು ॥ 135

ಸಾಯಿ ಹೊರಟು ನಿಂತಿರಲು । ನುಡಿಯ ತೊಡುಗುವವು ಮಂಗಲ ವಾದ್ಯಗಳು ।
ಚಂದ್ರಜ್ಯೋತಿ ದೀವಟಿಗೆಗಳು । ಎಲ್ಲೆಡೆಗೆ ಬೆಳಕು ಬೀರುವವು ॥ 136

ಕೆಲವರು ವರ್ತುಲ ಅಥವಾಧನುಷ್ಯಾಕೃತಿಯುಳ್ಳ । ತುತ್ತೂರಿ ಕಹಳೆ ಮೊದಲಾದ ವಾದ್ಯಗಳ ।
ಇನ್ನಿತರರು ತಾಸೆ ಬಾಜಂತ್ರಿಗಳ । ಬಾರಿಸುವರು ಸುಸ್ವರವಾಗಿ ॥ 137

ಮೃದಂಗ ವೀಣೆಗಳಝುಣತ್ಕಾರದಲಿ । ಸಾಯಿನಾಥರ ಹೆಸರು ಗರ್ಜಿಸುತಲಿ ।
ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ಭಜನೆ ಮಾಡುತಲಿ । ಪ್ರೇಮದಿಂದೆಲ್ಲರೂ ಹೊರಡುವರು ॥ 138

ದಿಂಡಿ ಪತಾಕೆಗಳ ಹಾರಿಸುತ । ಗರುಡಧ್ವಜಗಳ ಮೆರೆಸುತ್ತ ।
ಕುಣಿಯುತ್ತ ಜಿಗಿಯುತ್ತ ಭಜನೆ ಹಾಡುತ್ತ । ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಡುವರಾ ಕಾಲದಲಿ ॥ 139

ಅತಿ ಆನಂದವೆಲ್ಲ ಜನಕೆ । ಹೊರಡುವರು ಹಿಡಿದು ದಿಂಡಿಪತಾಕೆ ।
ತುತ್ತೂರಿತಾಸೆಗಳ ಝುಣಝುಣಕೆ । ಜನರ ಜಯಕಾರ ಕುದುರೆಯ ಕುಣಿತ ॥ 140

ಹೀಗೆ ಮಂಗಲ್ಯವಾದ್ಯಗಳ ಗಜರಿನಲ್ಲಿ । ಮಶೀದಿಯೊಳಗಿಂದ ಹೊರಬರುತಲಿ ।
ವೇತ್ರಧಾರಿಗಳು ಬಿರುದು ಹೇಳುವರು । ಬಾಬಾ ಇನ್ನೂ ಮೆಟ್ಟಲ ಮೇಲೆ ಇರುವಾಗ ॥ 141

ಟಾಳ, ಝಾಂಝ ಮೃದಂಗ ಬಾರಿಸುತ । ವೀಣೆ ಚಿಪಳಿಗಳ ನುಡಿಸುತ ।
ಭಕ್ತ ಜನರು ಭಜನೆ ಮಾಡುತ । ಸಂತೊಷದಿಂದ ಆ ಸ್ಥಾನದಲಿ ॥ 142

ಧ್ವಜ ಪತಾಕೆಗಳ ಹಿಡಿದು ಕೈಯಲ್ಲಿ । ಭಕ್ತರು ನಡೆವರು ಆನಂದದಲಿ ।
ಇಕ್ಕೆಲದಲಿಬ್ಬರು ಚವರಿಬೀಸುತಲಿ । ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ನಡೆವರು ॥ 143

ಶೆಲ್ಲೆ ಧೋತರ ಒಂಟ ಪದರು । ಮಾರ್ಗದಲಿ ನಡೆಮುಡಿಗೆ ಹಾಸುವರು ।
ಕೈ ಹಿಡಿದು ಬಾಬಾರ ನಡೆಸುವರು । ಬೀಸಣಿಗೆ ಬೀಸುತ್ತಿರುವರವರಿಗೆ ॥ 144

ತಾತ್ಯಾ ವಾಮಹಸ್ತವ ಹಿಡಿದು । ಮ್ಹಾಳಸಾಪತಿ ದಕ್ಷಿಣದ ಕೈ ಹಿಡಿದು ।
ಬಾಪೂ ಸಾಹೇಬ ಶಿರದ ಮೇಲೆ ಛತ್ರ ಹಿಡಿದು । ಬಾಬಾರ ಚಾವಡಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ವರು ॥ 145

ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವುದು ಕುದುರೆ ತಾಮ್ರವರ್ಣದ್ದು । ಅದಕೆ ಹೆಸರು ಶಾಮಕರ್ಣವೆಂದು
ಕಾಲಿಗೆ ಗೆಜ್ಜೆಗಳ ಕಟ್ಟಿದ್ದು । ಸರ್ವಾಭರಣ ಮಂಡಿತವಾಗಿಯದು ॥ 146

ವೇತ್ರ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮುಂದೆ ನಡೆಯುತ್ತ । ಸಾಯಿ ನಾಮವ ಗರ್ಜಿಸುತ ।
ಛತ್ರಧಾರಿಗಳು ಛತ್ರ ಹಿಡಿಯುತ । ಚವರಿ ಬೀಸುವರು ಚವರಿಕಾರರು ॥ 147

ತಾಸ್ಯೆವಾಜಂತ್ರಿಗಳು ನುಡಿಯುತ । ಭಕ್ತರು ಜಯಜಯಕಾರ ಮಾಡುಕ ।
ಭಕ್ತ ವೃಂದ ಹೀಗೆ ನಡೆಯುತ । ಭಾಲದಾರರು ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಗರ್ಜಿಸುವರು ॥ 148

ಹರಿನಾಮದ್ದೊಂದೆ ಗಜರ । ಟಾಳ, ಝಾಂಜ, ಮೃದಂಗ, ಸುಸ್ವರ ।
ಜೊತೆಯಲಿ ತಾಲದಲಿ ಗುಂಪು ಭಕ್ತರ । ನಾಮ ಗರ್ಜಿಸುತ ನಡೆಯುವದು ॥ 150

ಟಾಳ ಝಾಂಜ ಡೋಲಗಳ । ವಾದ್ಯ ನುಡಿವವು ಅತಿ ಪ್ರಬಲ ।
ಸಾಯಿ ನಾಮದ ಗಜರ ತುಂಬೆಲ್ಲ । ಪ್ರೇಮದ ಭಜನೆ ಬಲು ಮೋಜಿನದು ॥ 151

ನರನಾರಿಯರು ನಡೆವರು ಜೊತೆಯಲಿ । ಆನಂದ ನಿರ್ಭರರಾಗಿ ಭಜನದಲಿ ।
ಸಾಯಿ ನಾಮದ ಗಜರಿನಲಿ । ಮುಗಿಲು ಮುಟ್ಟುವಂತೆಲ್ಲ ॥ 152

ಗಗನದೊಡಲು ಬಿರಿಯುವಂತೆ ಮೊಳಗುವವು ವಾದ್ಯಗಳು । ಪ್ರೇಕ್ಷಕ ಸಮದಾಯ ಪ್ರಸನ್ನ ಚಿತ್ತದೊಳು ।
ಚಾವಡಿಯ ಮೆರವಣಿಗೆ ಹೀಗೆ ನಡೆಯಲು । ಅನುಪಮ ಶೋಭೆ ಇರುವುದು ॥153

ಅರುಣ ಸಂಧ್ಯಾರಾಗವು ನಭದೊಳು । ತಪ್ತಕಾಂಚನ ಪ್ರಭೆಯಂತಿರಲು ।
ಶ್ರೀ ಮುಖದ ಶೋಭೆಹಾಗಿರಲು । ಚಾವಡಿಯ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತಾಗ ॥ 154

ಆ ಸಮಯದ ಆ ಮುಖಶೋಭೆ । ಹರಡಿದಂತಿರಲು ಬಾಲಾರುಣಪ್ರಭೆ ।
ಕೇವಲ ಚೈತನ್ಯದ್ದೇ ತಿರುಳದೆಂಬೆ । ಯಾರೀಲಾಭಕ್ಕೆರವಾದಾರು ॥ 155

ಧನ್ಯ ಆ ಸಮಯದ ದರ್ಶನ । ಮುಖಪ್ರಭೆ ಆರಕ್ತಣವರ್ಣ।
ಉತ್ತರಾಭಿಮುಖರಾಗಿ ಏಕಾಗ್ರಮನ । ಯಾರನ್ನೋ ಸ್ವಾಗತಿಸುತಿರುವಂತೆ ॥ 156

ತಾಸೆ ಬಾಜಂತ್ರಿಗಳ ಗಜರ । ಮಹಾರಾಜರು ಆನಂದ ನಿರ್ಭರ ।
ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಆಡಿಸುವರು ದಕ್ಷಿಣಕರ । ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ॥ 157

ಪುಷ್ಪಗಳ ಬೆಳ್ಳಿಯ ತಟ್ಟೆಯಲೆ । ಭಕ್ತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ದೀಕ್ಷಿತರು ಕೈಯಲ್ಲೆ ।
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸರ್ವಾಂಗದ ಮೇಲೆ । ಹೂಮಳೆಗರೆವರು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ॥ 158

ಸಾಯಿಯವರ ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಗುಲಾಲ । ಮಿಶ್ರಿತವಾದ ಗುಲಾಬಿ ಪುಷ್ಪಗಳ ।
ಕಾಕಾಸಾಹೇಬರು ಹಾರಿಸುತ್ತೆಲ್ಲ। ಪ್ರೇಮಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ॥ 159

ಯಾವಾಗ ಆ ಪುಷ್ಪಗಳನೀಂಥ । ಹಾರಿಸುವರು ಕಾಕಾಗುಲಾಲಯುಕ್ತ ।
ತಾಸೆ ವಾಜಂತ್ರಿಗಳ ಮೊರೆತ । ಒಮ್ಮೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದು ॥ 160

ಬಾಬಾರ ಭಕ್ತರಾದ ಗ್ರಾಮದ ಜನರು । ಪ್ರೀತಿಯುಕ್ತರಾಗಿ ದರ್ಶನಕೆ ಬರುವರು ।
ಅರುಣರಾಗದ ಮುಖದಿಂದವರು । ಅಭಿನವ ರೂಪದಲಿ ಕಾಣುವರು ॥ 161

ನೋಡಿ ಆ ತೇಜವಿಲಾದ । ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ನೇತ್ರಗಳು ಹೊಂದಿ ವಿಕಾಸ ।
ಪ್ರೇಮಯುಕ್ತಮನಕಾಗಿ ಉಲ್ಲಾಸ । ಭಾವಸಾಯಾಸ ನಿವೃತ್ತಿ ॥ 162

ಆಗಿನ ಆದಿವ್ಯ ತೇಜ ಅದ್ಭುತ । ಬಾಲ ಭಾಸ್ಕರನಂತೆ ಶೋಭಿಸುತ ।
ಎದುರು ಮಂಗಲ್ಯವಾದ್ಯಗಳು ನುಡಿಯುತ । ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಹಾಗೆ ನಿಲ್ಲುವರು ॥ 163

ದಕ್ಷಿಣ ಕರವನು ಸತತ । ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಅಲುಗಾಡಿಸುತ ।
ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ । ಅರ್ಧಪ್ರಹರದವರೆಗೆ ॥ 164

ಪೀತವರ್ಣಕೇತಕಿಯ ಒಳಭಾಗದಂತೆ । ಕಿಂಚಿತ್ ಕೆಂಪು ವರ್ಣಮುಖ ಪ್ರಭೆ ಹೊಳೆಯುತೆ ।
ಅದನು ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಬಣ್ಣಿಸಲಾದೀತೆ । ಕಂಗಳಿಂದಲೇ ಸವಿಯಬೇಕಾ ಶೋಭೆಯನ್ನು ॥ 165

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮ್ಹಾಳಸಾಪತಿಯ ಮೈಯೊಳು । ಸಂಚಾರರಾಗಿ ಕುಣಿಯತೊಡಗಲು ।
ಆಗ ಬಾಬಾರ ಏಕಾಗ್ರ ಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಲು । ಮನಕ್ಕೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸುವುದು ॥ 166

ದಕ್ಷಿಣಾಂಗದಲಿ ಭಗತನಿದ್ದು । ಬಾಬಾರ ಶಿರಗನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ।
ಎಡಗಡೆಗೆ ತಾತ್ಯಾ ಕೋತೆ ನಡೆಯುತಿದ್ದು । ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಂದೀಲು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ॥ 167

ಎಂಥಾ ಮೋಜಿನ ಉತ್ಸವವದು । ಭಕ್ತಿ ಪ್ರೇಮಗಳ ಗೌರವವದು ।
ಅದರ ಆನಂದವ ನೋಡಲೆಂದು । ಸಿರಿವಂತ ಸಾಹುಕಾರರು ಬರುವರಲ್ಲಿ ॥ 168

ಮುಖಚಂದ್ರವು ನಿಜ ತೇಜದಿ ಹೊಳೆಯುತ । ಉಜ್ವಲ ಮತ್ತು ಆರಕ್ತ ।
ಅವರ್ಣನೀಯುವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುತ । ಸ್ವಾನಂದ ತುಂಬಿದೆ ಜನನಯನದಲ್ಲಿ ॥ 169

ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮುನ್ನಡೆವರು । ಜನರು ಇಭ್ಭಾಗರಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವರು ।
ಅನಿವಾರ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಕೂಡಿ ಅವರು । ಸ್ವಾನಂದಘನದಲಿ ತೇಲುವರು ॥ 170

ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಉತ್ಸವ ಇಂಥದ್ದು । ಯಾರಿಗೆ ಕಣ್ಣಿಂದ ಕಾಣಲು ಸಿಗದು ।
ಹೋದವಾದಿನಗಳು ಆ ಸಮಯ ಕಳೆದು । ನೆನಪಿನಿಂದಲೇ ಮನವನ ತಣಿಸಬೇಕು ॥171

ಅಪಾರ ವಾಜಂತ್ರಿಗಳ ನುಡಿಸುತ । ಮಾರ್ಗದಲಿ ಜಯಜಯಕಾರ ಮಾಡುತ್ತ ।
ಚಾವಡಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಆಸನದಿ ಕೂಡ್ರಿಸುತ । ದಿವ್ಯೋಪಚಾರಗಳನ್ನರ್ಪಿಸುವರು ॥ 172

ಮೇಲೆ ಶುಭ್ರಛತ್ತು ಕಟ್ಟಿದ । ಹಂಡೆ ಝೂಂಬರಗಳಿಂದ ಅಲಂಕಸಿದ ।
ಪ್ರಕಾಶ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಕನ್ನಡಿಗಳಿಂದ । ದೈದೀಪ್ಯಮಾನವ ದೃಶ್ಯವದು ॥ 173

ಭಕ್ತ ಜನರೆಲ್ಲ ಕೂಡಿಕೊಂಡು । ಚಾವಡಿಯ ಒಳಗೆ ಬಂದು ।
ತಾತ್ಯಾಬಾ ಇಡುವರು ಆಸನವ ತಂದು । ಅಲ್ಲಿ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಬಾಬಾರ ಕೂಡ್ರಿಸುವರು ॥ 174

ವರಾಸನವ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ಹೀಗೆ । ಲೋಡೋಂದನಿಡುತ ಆನಿಸಲು ಬೆನ್ನಿಗೆ ।
ಬಾಬಾ ಸ್ಥಾನಾಪನ್ನರಾದಾಗ ಹೀಗೆ । ಮೈಯಲ್ಲಿ ಅಂಗಿಯ ತೊಡುವರು ॥ 175

ಮೈಮೇಲೆ ದಿವ್ಯಾಂಬರವ ಹೊದಿಸಿ । ಹರ್ಷನಿರ್ಭರರಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿ ।
ಹಾರ ತುರಾಯಿಗಳಿಂದಲಂಕರಿಸಿ । ಧ್ವನಿಏರಿಸಿ ಆರತಿ ಹೇಳುವರು ಬೆಳಗಿ ॥ 176

ಸುಗಂಧ ಚಂದನ ಚರ್ಚಿಸಿ । ಕರೋದ್ವರ್ತನ ಮಾಡಿಸಿ । ಬಹುಮೂಲ್ಯ ವಸ್ತ್ರಗಳಿಂದಲಂಕರಿಸಿ ।
ಶಿರದಿ ಮುಗುಟವಿಟ್ಟು ನೋಡುವರು ನಲಿದು ॥ 177

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸುವರ್ಣಮುಕುಟ ಅಂದ । ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಶಿರಪೇಚ ಮಂದಿಲಗಳಿಂದ ।
ಕಲಗೀ ತುರಾಯಿ ಮೇಲೆ ಮಿರುಗುವದ । ಕಂಠದ ವಜ್ರ ಮಾಣಿಕ್ಯದ ಸರ ॥ 178

ಶುಭ್ರ ಮುಕ್ತಾ ಫಲದ ಮಾಲೆಗಳು । ಹಾಕುವರು ಸಾಯಿಯ ಕೊರಳೊಳು ।
ದೀಪ ಪ್ರಕಾಶದಲಿ ಅವು ಮಿನುಗುತಿರಲು । ತೇಜವೇ ಬೇರೆ ಆ ಉಡುಪಿನದು ॥ 179

ಸುಗಂಧ ಕಸ್ತೂರಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ । ಕಪ್ಪು ಊರ್ಧ್ವ ರೇಖೆಯ ಕೊರೆವರರಿಂದ ।
ಹಚ್ಚುವುರು ವೈಷ್ಣವರ ರೀತಿಯಿಂದ । ಕೃಷ್ಣ ತಿಲಕವ ಹಣೆಯಲಿ ॥ 180

ಜರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಮಖಮಲ್ಲಿನ ಅಂಗಿ । ಎರಡೂ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ।
ಅದು ಜರಿದರೆ ಮತ್ತೆ ಸರಿಸುವರು ಸರಿಯಾಗಿ । ಹಿಂಬದಿಯಿಂದ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ॥ 181

ಮುಗುಟ ಅಥವಾ ಮಂದಿಲವ ತಲೆಗೆ । ಹಾಕುವರು ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಬದಲಾಗಿ ।
ಮೇಲೆ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿವರು ಮೆಲ್ಲಗೆ । ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಅದನು ॥ 182

ಮುಕುಟ ಅಥವಾ ಮಂದಿಲವೇ ಇರಲಿ । ಸ್ಪರ್ಶವಾದರೆ ಬಿಸಾಡಿ ಬಿಡುವರೋ ಎಲ್ಲಿ ।
ಈ ಚಿಂತೆ ತುಂಬಿದ್ದರೂ ಮನದಲಿ । ಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ಕುತೂಹಲಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ॥ 183

ಸಾಯಿ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿರುವಾಗ್ಯೆ । ಭಕ್ತರ ಮುಚ್ಚುಮರೆ ತಿಳಿಯದೇ ಅವನಿಗೆ ।
ಆದರೆ ತಿಳಿದೂ ಇರುವ ಮೌನವಾಗೇ । ಭಕ್ತರ ಕೌತುಕವನ್ನು ನೋಡಿ ॥ 184

ಇರುವನವ ಬ್ರಹ್ಮಾನುಭವದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನ । ಅವನಿಗೆ ಜರತಾರಿಯ ಅಂಗವಸ್ತ್ರ ।
ನಿಜ ಶಾಂತಿಯಿಂದಾಗಿರುವ ಶೋಭಾಯಮಾನ । ಅವನಿಗಲಂಕರಣ ಮುಕುಟದ್ದು ॥185

ಆದರೂ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದ ಸುರುಚಿರ । ಬಾಬಾರಿಗೆ ತೊಡಿಸುವರು ಅಲಂಕಾರ ।
ಹಣೆಯಲಿ ತಿಲಕ ಮನೋಹರ । ಕೇಶರ ಮಿಶ್ರಿತವಾದದ್ದು ಹಚ್ಚುವರು ॥ 186

ಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕ್ಯಗಳ ಸರಗಳ । ಹಾಕಿ ಅಲಂಕರಿಸುವರವನ ಕೊರಳ ।
ಹಣೆಯಲ್ಲಿಡುವರೊಬ್ಬರು ತಿಲಕ । ಭಕ್ತರ ಲೀಲೆ ನಡೆಯುವುದು ॥ 187

ಶೃಂಗಾರವೆಲ್ಲ ಮುಗಿದಾಗ । ಮುಸ್ತಕದಲಿ ಮುಕುಟ ವಿರಾಜಿಸಿದಾಗ ।
ಮುತ್ತಿನಸರ ಕಂಠವ ಭೂಷಿಸಿದಾಗ । ಶೋಭೆ ಅತ್ಯದ್ಭುತ ಕಾಣುವುದು ॥ 188

ನಾನಾ ಸಾಹೇಬ ನಿಮೋಣಕರ । ಬಾಬಾರ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿವರು ಶುಭ್ರ ಛತ್ರ ।
ಕೋಲಿನೊಂದಿಗದು ವರ್ತುಲಾಕಾರ । ತಿರುಗುವುದು ಝೂಲರಿಯಿಂದ ಕೂಡಿ ॥ 189

ಬಾಪೂ ಸಾಹೇಬರು ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ । ತೊಳೆಯುವರು ಗುರುಪಾದರವಿಂದ ।
ಅರ್ಘ್ಯ ಪಾದ್ಯಾದಿಗಳನರ್ಪಿಸುವರು ಭಾವದಿಂದ । ಯಥೋಚಿತ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವರು ॥ 190

ಎದುರಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿ ತಾಬಾಣವಿರಿಸಿ । ಅದರಲ್ಲಿ ಬಾಬಾರ ಚರಣಗಳನಿರಿಸಿ ।
ಅತ್ಯಾದರದಿಂದವುಗಳ ಪ್ರಕ್ಷಾಳಿಸಿ । ಬಳಿಕ ಕರೋದ್ವರ್ತನವ ॥ 191

ಕೇಶರ ಕಲಿಸಿದ ಬಟ್ಟಲು ಹಿಡಿದು । ಬಳಿಕಕೈಗಳಿಗೆ ಉಟಿಯ ಹಚ್ಚುವುದು ।
ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಾಂಬೂಲವನೀಯುವುದು । ಆಗ ಸಾಯಿ ಪ್ರಸನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯ ಬೀರುವರು ॥ 192

ಬಾಬಾ ಗಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವರು । ಆಗ ತಾತ್ಯಾಬಾ ಮೊದಲಾದವರು ನಿಂತೇ ಇರುವರು ।
ಕೈ ಹಿಡಿದು ಬಾಬಾರ ಕೂಡ್ರಿಸುವರು । ಆದರದಿ ಅವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಿಸುವರು ॥ 193

ನಿರ್ಮಲ ಚಾವಡಿ ನೆಲಶುದ್ಧ । ಗಟ್ಟಿಸಿದ್ದು ಮತ್ತು ಸ್ಫಟಿಕ ಬದ್ಧ ।
ಒಂದೆಡೆ ಸೇರುವರು ಆ ಬಾಲವೃದ್ಧ । ಶ್ರೀ ಪದದಲಿ ಪ್ರೇಮಬದ್ಧರು ॥ 194

ನೆಂಬಿಕೊಂಡು ತಕ್ಕೆಗೆ । ಗಾದಿಯ ಮೇಲೆ ವಿರಾಜಮಾನರಾದಾಗ್ಯೆ ।
ಗಾಳಿ ಬೀಸುವರು ಎಡಬಲದೊಳಗೆ । ನಿಂತು ಚವರಿ ಚಾಮರಗಳಿಂದ ॥ 195

ಮಾಧವರಾಯರು ತಂಬಾಕು ತಿಕ್ಕಿ । ಕೂಡಲೇ ಚಿಲಿಮು ತಯಾರಿಸಿ ।
ತಾತ್ಯಾಬಾರ ಕೈಯಲ್ಲಿರಿಸಿ । ತಾತ್ಯಾಬಾ ಸೇದುವರು ಮೊದಲು ॥ 196

ತಂಬಾಕಿನ ಜ್ವಾಲೆ ಹೊರಡಲು । ತಾತ್ಯಾಬಾ ಕೊಡುವರು ಬಾಬಾರ ಕೈಯೊಳು ।
ಬಾಬಾರ ಮೊದಲ ಝುರಕಿ ಮುಗಿಯಲು । ಅದನು ಭಗತರಿಗೆ ಕೊಡುವರು ॥ 197

ಬಳಿಕ ಆ ಚಿಲಿಮಿ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೆ । ಸುತ್ತಲೂ ಅತ್ತಕಡೆಯಿಂದಿತ್ತ ಕಡೆಗೆ ।
ಭಗತ ಶ್ಯಾಮ ತಾತ್ಯಾರ ಜೊತೆಗೆ । ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದ ॥ 198

ಆ ನಿರ್ಜೀವ ವಸ್ತುವೆ ಧನ್ಯವಿಹುದು । ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಎಷ್ಟು ಅದರ ಭಾಗ್ಯದ್ದು ।
ನಮ್ಮಂಥ ಸಜೀವರಿಗೂ ಅದನು ಸರಿಗಟ್ಟಲುಬಾರದು । ಅದರ ಸೇವೆಯೇ ನಿಜವಾದ ಸೇವೆ॥ 199

ಈ ತಪಶ್ಚರ್ಯ ಬಲು ಕಠಿಣ । ಕಾಲಲ್ಲಿ ತುಳಿದು ಬಾಲ್ಯತನ ।
ಮುಂದೆ ಸಹಿಸಿಶೀತೋಷ್ಣಗಳನ । ಅಗ್ನಿಯಲಿ ಬೆಂದು ಬರಬೇಕು ॥ 200

ಭಾಗ್ಯದಿಂದ ಬಾಬಾರ ಕರಸ್ಪರ್ಶನ । ಮತ್ತೆ ಧುನಿಯಲಿ ಭರ್ಜನ ।
ಬಳಿಕ ಗೈರಿಕಾ ಉಟಿ ಚರ್ಚನ । ಮುಖಚುಂಬನವಾಗ ದೊರೆಯುವುದು ॥ 201

ಇರಲಿನ್ನು ಕರ್ಪೂರ ಕೇಶರ ಚಂದನ । ಮಾಡುವರು ಉಭಯ ಹಸ್ತಗಳಿಗೆ ವಿಲೇಪನ ।
ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಹೂಮಾಲೆಗಳನ । ಹೂವಿನಗುಚ್ಛಅವಘ್ರಾಣವ ಮಾಡಿಸುವರು ॥ 202

ಯಾವಾಗಲೂ ಸುಹಾಸ್ಯವದನ । ಅತಿ ಸಪ್ರೇಮ ಸದಯ ಅವಲೋಕನ ।
ಅವನಿಗೇನು ಶೃಂಗಾರದ ಅಭಿಮಾನ । ಭಕ್ತರಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನೆಲ್ಲ ಇದನು ॥ 203

ಮೈಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯ ತೊಡುಗೆ ತೊಟ್ಟಿಹನು । ಶಾಂತಿಯಾಭರಣದಲಿ ಸಿಂಗರಿಕೊಂಡಿಹನು ।
ಈ ಲೌಕಿಕಮಣಿಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಅವಗೇನು । ಅಲಂಕಾರವನವರು ಮಾಡಿದರೆ ॥ 204

ಇರಲವನು ವೈರಾಗ್ಯದ ಪುತ್ಥಳಿ । ಅವನಿಗೇತಕೆ ಪಚ್ಚೆಯ ಸರಮಾಲಿ ।
ಆದರೂ ಅರ್ಪಿಸಿದಾಗ ಕೊರಳಲಿ । ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಭಕ್ತೇಚ್ಛೆ ಪೂರೈಸುವ ॥ 205

ಸ್ವರ್ಣಪಟ್ಟಿಗಳ ದಿವ್ಯಸರ । ಕೊರಳಲಿ ಹೊಳೆವ ಮುಕ್ತಾಹಾರ ।
ಎಂಟೆಂಟು ಹದಿನಾರು ಏಳೆಗಳ ಅದರ । ಅಭಿನವ ಪುಷ್ಕರಗಳು ಮಧ್ಯೆ ॥ 206

ಜಾಜಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ತುಲಸೀ ಮಾಲೆಗಳು । ಪಾದದವರೆಗೆ ಓಲಾಡುತಿರಲು ।
ಮುತ್ತಿನ ಕಂಠಿಸರ ಕೊರಳ ಅಲಂಕರಿಸಿರಲು । ಅವುಗಳ ಹೊಳಪು ಅಪೂರ್ವ ॥ 207

ಪಚ್ಚೆಯ ಸುವರ್ಣಹಾರ ಜೊತೆಯಲೇ ।ಬಂಗಾರದ ಪದಕ ಹೃದಯದ ಮೇಲೆ ।
ಕಪ್ಪು ತಿಲಕ ಸುಂದರ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ । ಅತಿಯಾಗಿ ಶೋಭೆ ತರುವುದು ॥ 208

ಫಕೀರನೆಂದವಗೆನುವದು ಹೇಗೆ । ಕಾಣುವ ವೈಷ್ಣವ ಶ್ರೇಷ್ಠರ ಹಾಗೆ ।
ಛತ್ರ ಚಾಮರಗಳು ತೂಗುತಿರುವಾಗ್ಯೆ । ಶಿರದ ಮೇಲೆ ಜರದ ಶೆಲ್ಲೆ ಶೋಭಿಸುವದು ॥ 209

ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜೋಗ ಅವರು ಪ್ರೇಮ ನಿರ್ಭರತೆಯಲ್ಲಿ । ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯಗಳ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ।
ಪಂಚಾರತಿಯ ಹಿಡಿದು ಕೈಯಲ್ಲಿ । ಬಾಬಾರಿಗೆ ಬೆಳೆಗುವರು ಅದರಿಂದ ॥ 210

ಪಂಚೋಪಚಾರ ಪೂಜಾಸಮೇತ । ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೆಳಗುವ ಪಂಚಾರತ ।
ನೀರಾಂಜನದಲಿ ಕರ್ಪೂರ ಬತ್ತಿಯುತ । ಬಾಬಾರಿಗೆ ಬೆಳಗುವರವರು ॥ 211

ಬಳಿಕ ಆರತಿಯ ಮುಗಿಸುತ । ಭಕ್ತರೆಲ್ಲ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೆನುತ ।
ಬಾಬಾರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗುತ । ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವರು ॥ 212

ಚಿಲಿಮೆ, ಅತ್ತರ, ಗುಲಾಬಜಲಗಳನು । ಕೊಟ್ಟು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬಾಬಾರ ಆಜ್ಞೆಯನು ।
ನೋಡಿ ತಾತ್ಯಾಬಾ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟುನಿಂತುದನು । ಬಾಬಾ ಎನಬೇಕು 'ನನ್ನ ಸಂಭಾಳಿಸು' ॥ 213

'ಹೋಗುತ್ತಿರೆ ಹೋಗು ಆದರೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ । ನನ್ನನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೋ ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯದಲಿ' ।
ಬಳಿಕ ತಾತ್ಯಾಜಿ ನುಡಿದು 'ಆಗಲಿ' । ಚಾವಡಿಯ ಬಿಟ್ಟು ತೆರಳುವರು ಮನೆಗೆ ॥ 214
ಹೀಗೆ ಜನರೆಲ್ಲ ಹೋದ ಮೇಲೆ । ಬಾಬಾ ಗಂಟು ಬಿಚ್ಚುವರು ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದಲೇ ।
ಧೋತರದ ಗಳಿಗೆಗಳ ಹರಡುತಲೇ । ತಮ್ಮ ಹಾಸಿಗೆಯ ತಾವೇ ಹಾಸಿಕೊಳ್ಳುವರು ॥ 215

ಶುಭ್ರ ಚಾದರಗಳ ಅರವತ್ತು ಅರುವತ್ತೈದು । ಗಳಿಗೆಗಳನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ।
ತಾವು ಅವುಗಳ ಸಾಲಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು । ಅದರ ಮೇಲೆ ಉರುಳುವುದು ಆಗ ಬಾಬಾ ॥ 216

ಚಾವಡಿಯ ಸಂಗತಿಯು ಇಂತು । ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಪೂರ್ಣ ಮುಗಿಯಿತು ।
ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಕಥೆ ಉಳಿಯಿತು । ಅದನು ಮುಂದಿನಧ್ಯಾಯದಲಿ ಹೇಳುವೆ ॥ 217

ಆದರೂ ಶ್ರೋತೃಗಳಿಂದ ಕೇಳುವೆ ಕ್ಷಮೆ । ಅಗಾಧ ಈ ಸಾಯಿಯ ಮಹಿಮೆ ।
ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಹೇಳುಬೇಕೆಂದರೂ ತಪ್ಪುವುದು ಸೀಮೆ । ಮತ್ತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಲೇ ಹೋಗುವುದು ॥ 218

ಇನ್ನು ಸಾಯಿಯ ಹಂಡೆಯ ಕಥೆ । ಮತ್ತೆ ಉಳಿದುಹೋಗಿರುವ ವಾರ್ತೆ ।
ಮುಂದಿನಾಧ್ಯಾದಲಿ ಹೇಳುವೆ ಮತ್ತೆ । ಸಾದರ ಚಿತ್ತರಾಗಿರಬೇಕು ತಾವು ॥ 219

ಅಖಂಡಗುರು ಸ್ಮರಣದ ಸ್ವಾರ್ಥ । ಅದೇ ಹೇಮಾಂಡನ ನಿಜ ಪರಮಾರ್ಥ ।
ಗುರುಚರಣಾಭಿವಂದನೆಯಿಂದ ಕೃತಾರ್ಥ । ನಾಲ್ಕೂ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳ ಪಡೆವೆ ಅದರಲ್ಲಿ ॥ 220

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಂಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದಿತೆ ।
ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೇ । ಚಾವಡೀ ವರ್ಣನಂ ನಾಮ ।
ಸಪ್ತತ್ರಿಂಶತ್ತಮೋಧ್ಯಾಯಃ ಸಂಪೂರ್ಣಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿ ಅನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ ಶುಭಂ ಭವತು ॥